ទិដ្ឋភាពទូទៅស្តីពីមូលបត្របំណុលរដ្ឋ

រៀបចំដោយអ្នកវិភាគផ្នែកច្បាប់

ផ្នែកនេះពិពណ៌នាអំពីបំណុលមូលបត្ររបស់រដ្ឋ។ ប្រសិនបើត្រូវបានអនុម័តដោយអ្នកបោះឆ្នោត វាក៏ពិភាក្សាផងដែរអំពីរបៀបដែលវិធានការមូលបត្របំណុលនៅលើសន្លឹកឆ្នោតនឹងប៉ះពាល់ដល់ការចំណាយរបស់រដ្ឋដើម្បីសងមូលបត្របំណុល។

មូលបត្របំណុលរដ្ឋ និងការចំណាយរបស់ពួកគេ

តើមូលបត្របំណុលជាអ្វី? មូលបត្របំណុល គឺជាមធ្យោបាយដែលរដ្ឋាភិបាលខ្ចីប្រាក់។ រដ្ឋាភិបាលរដ្ឋប្រើប្រាស់មូលបត្របំណុលជាចម្បង ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានអាយុកាលយូរដូចជា ស្ពាន ទំនប់ទឹក ពន្ធនាគារ សួនច្បារ សាលារៀន និងអគារការិយាល័យ។ រដ្ឋលក់មូលបត្របំណុលទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគ ដើម្បីទទួលបានមូលនិធិជាមុនសម្រាប់គម្រោងទាំងនេះ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវសងអ្នកវិនិយោគវិញក្នុងរយៈពេលមួយជាធម្មតាពីរទៅបីទសវត្សរ៍។ នេះគឺស្រដៀងគ្នានឹងវិធីដែលគ្រួសារមួយបង់រំលោះផ្ទះរបស់ពួកគេដែរ។

តើការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានមូលបត្របំណុលមានអ្វីខ្លះ? ការចំណាយសរុបរបស់រដ្ឋសម្រាប់គម្រោងមួយគឺកាន់តែច្រើន ប្រសិនបើរដ្ឋចំណាយសម្រាប់វាដោយប្រើមូលបត្របំណុល ជាជាងបង់មុនជាមួយនឹងលុយដែលមានរួចហើយ។ នេះគឺដោយសារតែរដ្ឋត្រូវបង់ការប្រាក់លើមូលបត្របំណុល។ ទំហំនៃការចំណាយបន្ថែមអាស្រ័យលើអត្រាការប្រាក់ និងរយៈពេលដែលវាត្រូវការដើម្បីសងមូលបត្របំណុល។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើរដ្ឋប្រើមូលបត្របំណុលរយៈពេល 30 ឆ្នាំជាមួយនឹងអត្រាការប្រាក់ 4 ភាគរយដើម្បីបង់សម្រាប់គម្រោងមួយ ការចំណាយសរុបគឺប្រហែល 15 ភាគរយច្រើនជាង (បន្ទាប់ពីការកែតម្រូវអតិផរណា) ជាជាងប្រសិនបើរដ្ឋបានបង់មុនជាមួយនឹងប្រាក់ដែលមានរួចហើយ។

មូលបត្របំណុលភាគច្រើនត្រូវតែធ្វើការអនុម័តដោយអ្នកបោះឆ្នោត។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់រដ្ឋតម្រូវឱ្យមូលបត្របំណុលថ្មីភាគច្រើនត្រូវតែទទួលបានការអនុម័តពីអ្នកបោះឆ្នោត។ មូលបត្របំណុលទាំងនេះជាធម្មតាត្រូវបានសងពីមូលនិធិទូទៅរបស់រដ្ឋ។ (មូលនិធិទូទៅគឺជាគណនីដែលរដ្ឋប្រើដើម្បីបង់ថ្លៃសេវាសាធារណៈភាគច្រើន រួមទាំងការអប់រំ ការថែទាំសុខភាព និងពន្ធនាគារ។)

មូលបត្របំណុល និងការចំណាយរបស់រដ្ឋ

ទំហំនៃមូលបត្របំណុលបច្ចុប្បន្ន។ បច្ចុប្បន្នរដ្ឋកំពុងសងបំណុលប្រហែល $80 ពាន់លាន ពីមូលនិធិទូទៅរបស់រដ្ឋ។ លើសពីនេះ អ្នកបោះឆ្នោតនិងនីតិបញ្ញត្តិពីមុនធ្លាប់បានអនុម័តលើមូលបត្របំណុលដែលគាំទ្រដោយមូលនិធិទូទៅប្រហែល $40 ពាន់លានដែលមិនទាន់ត្រូវបានលក់។ ភាគច្រើននៃមូលបត្របំណុលទាំងនេះត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងត្រូវបានលក់ក្នុងរយៈពេលបីបួនឆ្នាំខាងមុខនេះ។ បច្ចុប្បន្នរដ្ឋកំពុងចំណាយប្រហែល $6 ពាន់លាន ក្នុងមួយឆ្នាំពីមូលនិធិទូទៅដើម្បីសងមូលបត្របំណុល។ រដ្ឋនឹងបន្តបង់ប្រាក់ស្រដៀងគ្នានេះក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខ។ នេះគឺប្រហែល 3 ភាគរយនៃប្រាក់ចំណូលមូលនិធិទូទៅប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋ ដែលទាបជាងមធ្យមភាគជាប្រវត្តិសាស្ត្រប្រហែល 4 ភាគរយ។

ឥទ្ធិពលនៃការបោះឆ្នោតនេះលើការទូទាត់បំណុល។ មានវិធានការមូលបត្របំណុលដែលគាំទ្រដោយមូលនិធិទូទៅចំនួនពីរនៅលើសន្លឹកឆ្នោតនេះ៖ សំណើ 1 និង សំណើ 38។ សំណើ 1 នឹងអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋខ្ចីប្រាក់ចំនួន $10 ពាន់លាន សម្រាប់កម្មវិធីផ្ទះសម្បែងដែលមានតម្លៃសមរម្យ។ ការចំណាយដើម្បីសងមូលបត្របំណុលនេះប្រហែល $500 លានទៅ $600 លាន ក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ 25 ឆ្នាំ។ សំណើ 38 នឹងអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋខ្ចីប្រាក់ចំនួន $8.4 ពាន់លាន សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវផ្នែកភាពស៊ាំវិទ្យា និងការព្យាបាលដោយប្រព័ន្ធភាពស៊ាំ។ ការចំណាយដើម្បីសងមូលបត្របំណុលនេះប្រហែល $500 លានទៅ $600 លាន ក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ 20 ឆ្នាំ។ ការចំណាយដើម្បីសងមូលបត្របំណុលទាំងពីរនឹងសរុបប្រហែល $1 ពាន់លាន ក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលស្មើនឹងពាក់កណ្តាលនៃ 1 ភាគរយ (0.5 ភាគរយ) នៃប្រាក់ចំណូលមូលនិធិទូទៅប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋ។